

Christus heeft de geesten die in de gevangenis zijn gepredikt.

Deze tekst (1 Petr. 3:19) wordt meermalen aangevoerd om de onsterfelijkheid der ziel te bewijzen. Er wordt dan gewoonlijk beweerd, dat Christus in de drie dagen tussen Zijn sterven en opstanding aan de doden het evangelie is gaan verkondigen en, zo is hun redenering, wanneer men het evangelie kan aanhoren en mogelijk ook aannemen, dan is men niet dood en onbewust.

Dit laatste is volkomen waar, doch wij geloven niet, dat dit de juiste verklaring is van de tekst, en wij zullen dit aantonen. Vs. 18 zegt, dat Christus eens voor de zonden geleden heeft, Hij, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen; die wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt in de geest, in dewelke enz."

We kunnen vooreerst opmerken, dat de bewering, als zou Christus tussen zijn sterven en opstanding heengegaan zijn om te prediken, onjuist is, want een dode kan niets, is volkomen passief, wanneer deze weer actief zou kunnen zijn, dan moet hij eerst weer levend worden.

En dat zegt Petrus dan ook van Christus. Er staat dat Hij levend gemaakt is in de geest, in dewelke Hij heengegaan is, d.i. in de kracht van de Geest, dus nadat Hij levend gemaakt was, dus na Zijn opstanding. Voordien was Hij dood en rustte Hij in het graf.

Dit laatste zeide de engel immers ook tot de twee Maria's, Matth. 28 : 6; "Hij is hier niet, ziet de plaats waar de Here gelegen heeft".

Het staat dus vast, dat Christus heen gegaan is na zijn opstanding. Hoelang daarna? Dat weten wij niet en is voor ons ook niet van overwegend belang. Wel is het de vraag, tot wie ging Christus, en dan staat er, dat Hij ging tot de geesten in de gevangenis, en deze worden nader aangeduid in vs. 20 : "Die eertijds ongehoorzaam waren in de dagen van Noach".

Zijn dat de mensen die toen leefden en gestorven zijn? Voor ons niet.

Wij moeten er op wijzen, dat in de Schrift de mensen nooit geesten genoemd worden, daar hiermede steeds engelen worden aangeduid, goede of boze of andere geestwezens zie 2 Kron. 18:20; Job 4:15; Hebr. 1:7 en 14. Christus is na zijn opstanding niet heengegaan naar de verblijfplaats der doden, de *sheol* of *hades*, want daar was Hij uit verrezen: Ps. 16:10; Hand. 2:27; maar Christus ging naar de plaats waarvan 2 Petr. 2:4 spreekt, tot de engelen, die door God in de "tartarus" geworpen, aan de ketenen der duisternis overgegeven zijn, om tot het oordeel bewaard te worden.

Het zijn de zondigende "zonen Gods" van Genesis 6 : 2, 4; die in de dagen van Noach ongehoorzaam waren, de engelen van Judas 6, die hun beginsel niet bewaard hebben maar hun eigen woonstede verlaten hebben, welke Hij tot het oordeel des groten dags met eeuwige banden onder de duisternis bewaart.

En dan staat er ook niet, dat Christus het evangelie is gaan verkondigen. Wij wijzen er in dit verband op, dat hier het woord "kerussoo" gebruikt is en niet "euangelizoo".

Wanneer er sprake is van het evangelie verkondigen, dan is steeds euangelizoo gebruikt. Wij weten, dat evangelie blijde boodschap of goede tijding betekent en iemand die deze blijde boodschap brengt een evangelist wordt genoemd, Gr. "Euagelistes", zie Hand. 21:8; Ef. 4:11; 2 Tim. 4:5. Daarom is deze boodschap brengen, evangeliseren.

Hier volgen enige voorbeelden waar "euangelizoo" is gebruikt, Matth. 11:5; "De blinden worden ziende, en de kreupelen wandelen, de melaatsen worden gereinigd en de doven horen, de doden worden opgewekt en de armen wordt het evangelie verkondigd, Lukas 1:19; "En de engel antwoordde en zeide tot hem; Ik ben Gabriël, die voor God sta en ben uitgezonden om tot u te spreken en U deze dingen te verkondigen". Dat was voor Zacharia en Elisabeth een blijde boodschap, n.l. dat zij een zoon zouden krijgen, welke een voorloper van de Messias zou zijn.

Luk. 2 : 10; "En de engel zeide; vrees niet, want ik verkondig u grote blijdschap, die alle volke wezen zal".

Luk. 9 : 6; "En zij uitgaande, doorgingen alle vlekken, verkondigden het evangelie en genezende alle zieken onder het volk". Handelingen 8 : 22; "Maar toen zij Filippus geloofden, die het evangelie van het koninkrijk Gods

verkondigde". Handelingen 10 : 36; "Dit is het woord, dat Hij gezonden heeft de kinderen Israëls, verkondigende vrede door Jezus Christus, deze is een Heer van allen".

Men ziet, dat het telkens in verband staat met het evangelie. Alleen in 1 Thess. 3: 6 heeft het betrekking op de goede tijding welke Timotheüs aan Paulus bracht, n.l. van het geloof en de liefde der Thessalonicensen.

Er is echter nog een ander woord, dat "bekend maken" betekent. D.i. "Diangelo", dit komt voor in Hand. 21: 26; "Toen nam Paulus de mannen met zich en de dag daarna met hen geheiligd zijnde, ging hij in de tempel en verkondigde (diangelo) dat de dagen der heiliging vervuld waren", zie ook Rom. 9 : 17. Verder vinden we het woord "katangelo", dat verkondigen betekent. Zie b.v. Handelingen 13 : 38; "Zo zij u dan bekend mannen broeders, dat door deze u vergeving verkondigd wordt. Zie verder 16 : 17 en 21; 17 : 13 en 23; 1 Kor. 26; Fil. 1:16 en 18.

Maar dan hebben we nu het woord "kèrusoo". Dit betekent "uitroepen", en is meestal door prediken vertaald, maar prediken geeft voor ons niet juist weer, wat door kèrusoo wordt bedoeld.

Het is zoals gezegd letterlijk "uitroepen", en wijst meer op de wijze van brengen, dan op de inhoud van de boodschap. Vandaar, dat een heraut, een hèrux genoemd wordt.

Paulus noemt zich zo in 1 Tim. 2 : 7 en 2 Tim. 1 : 11; een heraut (herux) en een apostel. Petrus noemt Noach een heraut der gerechtigheid. 2 Petr. 2 : 5 .

Zo komt kèrusoo 60 maal voor en zoals we hebben opgemerkt is het meer een uitroepen of afkondigen van iets en behoeft niet noodzakelijk en uitsluitend betrekking te hebben op een blijde boodschap of goede tijding, die dan geproclameerd wordt. Wanneer we de teksten nagaan waar kèrusoo gebruikt is, vinden we b.v. dat de bekering wordt uitgeroepen; dat er geproclameerd wordt dat men niet mag stelen. Rom. 2 : 21.

Dan vinden we nog in Openbaring 5 : 2; "en ik zag een sterken engel uitroepende met grote stem, wie is waardig het boek te nemen en zijn zegelen te verbreken". Hier is "kèrusoo" niet, zoals op andere plaatsen door prediken vertaald.

Wij zijn gewend, om bij "prediken" dadelijk te denken aan de verkondiging van het evangelie der genade, zodat ook bij 1 Petr. 2:19 de gedachte naar voren komt, als zou daar staan, dat Christus aan de geesten die in de gevangenis zijn, het evangelie is gaan verkondigen.

Daaruit wordt dan weer afgeleid, dat dit op mensen betrekking heeft, en als gevolg daarvan weer de conclusie getrokken, dat de doden bewust en niet dood zijn. Dit nu staat er niet.

Er staat alleen, dat Christus iets is gaan afkondigen of proclameren, en dat niet aan doden, maar aan geesten. Op de vraag, wat Christus dan is gaan bekend maken, antwoorden wij : Nadat Christus uit de doden was opgestaan en het dodenrijk had verlaten, heeft Hij aan de engelen die gezondigd hadden Zijn overwinning uitgeroepen. Die geesten waren niet in de hades, want Christus ging vandaar uit naar hun gevangenis.

[H.W. den Haring, in: De Toestand der Doden, Rotterdam 1977]

* * * * *